

על הדבש

(לא על העוקץ)

לאכול דבש הוא מן הדברים
היותר מענגים, אבל קיימת שנייה
שאינן שנייה לה, ממש לפני שאתה
מתחיל לאכול, שהיא עוד יותר
מרנינה אפילו מהליקוק עצמו"
(טו הדב, מאת "טו הדב")

במקרא:

- " ואמר אעלה אתכם מעני מצרים אל-ארץ הפנועני והחתי והאמרי והפרזי והחוי והיבוסי אל-ארץ זבת חלב ודבש" (למע)
- "ויגהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור" (דברים)
- " ויאמר יונתן עכר אבי את-הארץ ראו-נא כי-ארו עיני כי טעמתי מעט דבש הזה" (ספר שמואל א, סיפור שאול ויונתן)
- " ויאמרו לו אנשי העיר ביום השביעי בטרם יבא החרסה מה-מתוק מדבש ומה עז מארי ויאמר להם לולא חרשתם בעגלתי לא מצאתם חידתי" (שופטים, שמואל)
- " נפת תטפנה שפתותיך פלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך פריח לבנון" (שיר השירים)

עוד, בספר בראשית, ויקרא, מאכיס, גהליס, איוב...

צירופים כבולים וביטויים

חלת דבש, יערת דבש, ירח דבש

דבש וחלב תחת לשונו = דבריו נעימים ומתוקים.

דבש וחלב תחת לשונו, ושבע תועבות בלבו = הוא מתחנף, אך בלבו רשע ומזימות.

ליקק דבש = התענג, נהנה מאוד

לא מדובשך ולא מעוקצך = אין חפץ לא בטובתך ולא ברעתך. אל תשבח ואל תגן

פעלים הקשורים בדבש

ארה = אסף (פירות, עשבים, דבש וכד')

רדה = הוציא, גרף (דבש מהכוורת או לחם מהתנור).

דבוראי או כוורן?

בשנת תשס"ה החליט ארגון מגדלי הדבורים להפסיק להשתמש במילה כוורן בה נעשה שימוש עד כה, ולעבור למונח דבוראי; זאת משום שבעברית של ימינו "כוורן" ו"קברן" הן **הומונימים** (יש להגות את המלה קָבָרְן בבי"ת דגושה, אך בציבור נפוצה ההגייה בבי"ת רפה), והארגון רצה להמנע מן הבלבול עם מקצוע הקברנות בעל התדמית הקודרת. המילה הומצאה עוד לפני החלטה זו, ויש המייחסים את המצאתה לנעמי שמר. בהצהרה לעיתונות הכריז הארגון שהאקדמיה ללשון העברית אישרה את שינוי המונח, אך למעשה האקדמיה מעולם לא דנה בנושא.

הכל דבש!

ומה היום ?

דבש הכל דבש

ארי גורלי ורעות יהודאי

מילים: ארי גורלי

לחן: ארי גורלי

באה הביתה
ולובשת פרצוף של
כלום לא מזיז לי
אתה עולה לי פתאום
מסתירה אותך בניירות
נועלת טייס אוטומטי
שעון מחוגים
הטיסה לעולם לא תצא
כלום לא קרה

דבש, הכל דבש

כל יום אני משקרת אותי מחדש

דבש, הכל דבש

כל יום אוהבת אותך

ושונאת מחדש

שנים אני ככה

עוצמת רגשות

מרדים תיכאב

סיפורי אגדות

מי בכלל ביקש

ממך לבוא

החומות שלי נופלות

נשאר רק לקוות

דבש, הכל דבש

כל יום אני משקר את עצמי מחדש

דבש, הכל דבש

כל יום אוהב אותך

ושונא...

דבש, הכל דבש

כל יום אני משקר את עצמי מחדש

דבש, הכל דבש

כל יום אוהב אותך

שנה טובה ומגווקה

דבש

על כל אלה

על הדבש ועל העוקץ,
על המר והמתוק,
על בתנו התינוקת
שמור אלי הטוב.

על האש המבוערת,
על המים הזכים,
על האיש השב הביתה
מן המרחקים.

על כל אלה, על כל אלה,
שמור נא לי אלי הטוב.
על הדבש ועל העוקץ,
על המר והמתוק.
אל נא תעקור נטוע,
אל תשכח את התקוה
השיבני ואשובה
אל הארץ הטובה.

שמור אלי על זה הבית,
על הגן, על החומה,
מיגון, מפחד פתע
וממלחמה.

שמור על המעט שיש לי,
על האור ועל הטף
על הפרי שלא הבשיל עוד
ושנאסף.

על כל אלה...

מרשרש אילן ברוח,
מרחוק נושר כוכב,
משאלות ליבי בחושך
נרשמות עכשיו.

אנא, שמור לי על כל אלה
ועל אהובי נפשי,
על השקט, על הבכי
ועל זה השיר.

על כל אלה...

נעמי שמר

דבש

דבש ניגר
כמי נהר, כמי נהר
הלום נשאר
עובר תמים, עובר תמים
תוכו יסער
יפעם, נמהר, יפעם, נמהר
כרטט גל
בתוך ימים, בתוך ימים

יז הדבש
חומר, נגרש, חומר, נגרש
מיערה
לאגנים, לאגנים
מתק חש
של יום חדש, של יום חדש
כל הלוקק
בעדנים, בעדנים.

יגן נאמן

יונק הדבש (צופית)

© ZEEV PARISH

